الله متعال می فرماید: تا بنده ام ذکر و یاد مرا بر زبان دارد و لب هایش به این منظور تکان می خورد، من با او هستم.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «يقول الله تعالى: أَنَا مَعَ عَبْدِي مَا ذَكَرَنِي وَتَحَرَّكَتْ بِي شَفَتَاهُ»: «الله متعال می فرماید: تا بنده ام ذکر و یاد مرا بر زبان دارد و لب هایش به این منظور تکان می خورد، من با او هستم».

[صحیح لغیره است] [به روایت ابن ماجه - بخاری آن را به صورت معلق با صیغۀ جزم روایت کرده است - به روایت احمد]

حدیث مذکور بیانگر این مهم است که هرکس به ذکر و یاد الهی مشغول باشد، الله متعال به او نزدیک است و در همه ی امورش همراه اوست؛ او را توفیق داده و هدایت نموده و یاری کرده و دعایش را اجابت می کند. معنای این حدیث در حدیث دیگری در صحیح بخاری آمده که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَإٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَإٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ»: «خداوند متعال می فرماید: من با بنده ام بر اساس گمانی که به من دارد، رفتار می نمایم. و هنگامی که مرا یاد می کند، من با او هستم. پس اگر در تنهایی مرا یاد کند، من هم او را در تنهایی یاد خواهم کرد. و اگر مرا در میان جمع یاد کند، من او را در میان جمع بهتری یاد خواهم کرد».

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5522